

Veda znižala smrtno sluzaje novorojenčkov

Samo 66 od tisočih novorojenčkov umrje sedaj ko so moderne metode olajšale porode in način prehranjevanja. Nevarnost in trpljenje odstranjena.

Popolna zmaga nad ignoranco, vraževerstvom in boleznijo — to je glavni in najvišji cilj moderne vede. Tako piše dr. Charles B. Reed, glavni obstetricist v Wesley Memorial bolnišnici. On nadaljuje: "V nobeni drugi fazi človeškega trpljenja ni uspeh tako blizu zagotovljen kot pri porodu."

"V starih časih so bile pač potrebne velike družine, ker je tako malo število novorojenčkov in otrok ostalo pri življenju. Kraljica Ana, na primer, je imela sedemnajst otrok, a je le eno izmed njih uteklo nevarnostim, ki prete detetom prvo leto njih življenja.

"V današnjih dneh, radi moderne vede porodom in vestnosti problema pri porodu, podleže le še nekaj detet. Izolirane metode prehranjevanja in zdravljenja so sedaj v rabi skoro vsepod, da se obvarje dete pred nevarnostmi, ki mu groze prvo leto. Kot posledica tej moderni vedi, umrje sedaj samo še 66 detet od vsakih tisoč.

V preteklosti so bile matere mnogo bolj nesrečne, ker so bile pristete nevarnostim nesreč in splošnih neprimlikh tudi nevarnosti, ki so lastne samo novorojenčkom. Te razmere nikakor ne smemo podcenjevati, ali misliti, da so bili smrtni slučajji detet in mater le neznatni. Kajti pred enim stoletjem je od vsakih sto mater umrlo od deset do dvajset pri porodu. Pa tudi tedanje bolnišnice so bile po vsej pravici smatrane, ne zavetiščem in varstvo mater in detet, pač pa naobratno se jih je smatralo kot prostor, v katerega gredo matere umreti.

Za današnje metode in vedo, ki so v rabi pri porodnicah in novorojenčih, se imamo zahvaliti Oliverju Wendellu Holmesu, Semmelweisu, lordu Listerju in Pasteurju, ki so pokazali, kako je odpraviti vročinske napade, ki so morale malde matere. V glavnem obstaja zdravljenje ali pa preprečitev v tem, da se od strani nesnaga in s tem bacile. S tem so odstranjeni vročinski napadi.

Pršli smo že skoro tako daleč, da bo človek sam ukazal, ako bo hotel trpeti radi boleznih.

Odkar je dr. Simpson prvi rabil kloroform pri rojstvu kraljice Viktorije, je postala raba anestetike bolj in bolj splošna pri porodu. Mnogo novih metod te vrste je bilo narejenih in nekatere so se tudi uspešno obnesle.

Vsak slučaj trpljenja pri porodu se lahko večalmanj odstrani, ako se uporabi ono izmed teh metod, da se napravi živce neobčutljivim. Eter ali pa kloroform se prav lahko uporabi na vsakem domu v takih slučajih. Nekoliko bolj težavno je uporabljati plin in druge metode, a vse te so pa uporabne v bolnišnicah, kjer je postrežba lažja.

Vselej se pripete komplikacije, ali slučajno ali pa po kaki nesreči, katerim pa je treba posvetiti mnogo pažnje in skrbnega ravnanja.

Ze trideset let učimo, prigravljamo in svarimo, da ne gledamo nato kaj in kako se je smatralo porode tradicionalno in starodavno, danes mora biti porod smatran kot bolezen in mora biti definitivno klasificiran kot bolezen. Radi tega pa moramo obkoliti vse nevarnosti in porodni proces napraviti kar najbolj mogoče varnim.

Profesor obsterične medicinske šole na Northwestern univerzi vidi tele pojave v pogledu porodom na sodobno dobo:

"Vsa pažnja se mora dati ženski, ki ima postati v kratkem mati. Vsak nered mora dobiti znanstveno pomoč. Skrbeti je treba za uspešen porod brez trpljenja, pa tudi popolno okrevanje po porodu.

Ako bi se nenadoma pripetilo, da na našem Jugu izbruhne rumena hrušica (yellow fever) — kar se je še pred par leti parkrat dogodilo — in če bi ta mo-

rilka pokosila 500 življenj, kakšen krik bi nastal, veliki naslov v dnevnem časopisu bi podžgali ljudstvo k delu, da se zatre to bolezen. Toda vse je tiho, ko smrt konča življenje vsako leto 15,000 materam. In nihče se ne zve, da bi javno v časopisu zbudil v ljudstvo sentiment, niti se ne zmenijo zdravstveni uradi, da bi napovedali bolj bolezn, ki vsako leto ugonobi številna življenja mater ob porodu.

Nekateri izvedenci so izračunali, da vsako leto umre na porodu 25,000 mater. Povedal pa bom — skoro vse — kako bi se lahko preprečili slučajji umrljivosti pri porodu.

Največje zlo porodov, trpljenja in smrtnih slučajev, so krivice matere same. One so, že od nekdaj, smatrale porod kot naraven pojav, naravno funkcijo, katere pač ne potrebuje nikake posebne pozornosti do časa ko se ima roditi dete. To mnenje je popolnoma napačno.

Kaj naj noseča žena stori? Kakor hitro opazi, da je zanosila, naj takoj gre k dobremu obstetru (porodničnemu zdravniku) in naj se ravno po njegovih navodilih.

Najprej jo bo zdravnik dobro preiskal, da vidi, če so njeno srce, pljuča, obisti in kri v redu ter trdni dovolj, da lahko prenese napor nosečnosti. Potem ji bo povedal, kaj ima storiti. Redno bo prihajala k njemu vsaka dva tedna ali pa vsake štiri, da tako lahko ugotovi njeno stanje. Obisti so glavna točka, katere pač, če je bodoča mati pripravljena dati življenje otroku. Redo mora dostaviti zdravniku vodo na progled. Vsako znamenje mora javiti svojemu zdravniku. Vsak simptom, kot otekle noge, glavobol, pege pod očmi, vročina, slabost v želodcu in mrzle občutke, mora takoj javiti svojemu zdravniku.

Svež zrak, telovadba (hoja ali pa kako lahko delo ali igra) dobro spanje mirno življenje, toda nikakor ne brez dela, vse to pomaga, ojača sistem matere prav tako kakor sistem otroka.

Mrs. West, je izdala malo knjižico, ki podaja izvrstna navodila mladim materam in se jo dobi, ako se piše na naslov: Children's Bureau, Washington. Čikaški zdravstveni urad kakor tudi Chicago Lying-In bolnišnica istotako pošljejo na zahtevo slično knjižico potrebnih navodil, ki daje razna pojasnila v tem pogledu. Obe knjižici se lahko dobi brezplačno, ako se le piše ponje.

PRIJETNE SANJE NA UNISKIH BLAZINAH.

Pred delavci ne vstajajo slike izmognanih delavcev. — Ne strašijo jih medli in vpadli obrazi delavskih otrok.

Chicago, Ill. — Prejeli smo obvestilo iz glavnega stana United Textile Workers of America, to je glavnega stana strokovno organiziranih tekstilnih delavcev, da so dokončana pogajanja z Naukeag Steam Cotton Mill kompanijo. To pomeni, da bo tri tisoč delavcev, ki delajo pri Naukeag kompaniji, delalo po strogi unijski pogodbi in bo prejemale mezdno, kot jo določa sklenjena pogodba. Na kratko: Ta kompanija je postala unijska. Ona izdeluje ruhe in blago za blazine, ki prihajajo na trg pod imenom "Pequot Sheeting in Pillow Cases." Ta produkt je znan zaradi svoje trpežnosti in kakovosti.

Naukeag kompanija je ravnanja vljudno s svojimi delavci. S tem, da je napravila pogodbo z unijsko tekstilnih delavcev, je pokazala, da pri nji ni vljudnost samo prazna fraza, ampak je dejstvo.

Delavcem, ki bodo kupovali produkt te kompanije, ne bodo po noči v sanjah vstajale sestrane delavske podobe pred očmi, kajti spali bodo na ruhah in blazinah, to je na produktu, o katerem bodo vedeli, da je bil izdelan v unijskem podjetju.

Potres v Salvadorju.

San Salvador, 23. jun. — Silen potres je večer bil v Carrizalu v republiki Salvador. V tleh so nastale take razpoke, da so se pogrezile hiše in iz odprtih nebrizkala na dan vroča voda in puhtela para.

Boj s puščavo

Stevalo človeštva stalno raste, zato se ljudje vedno bolj zanimajo za tiste obsežne dele zemeljske površine, kjer je izginilo življenje, ker le veter s svojimi divjimi plesi oživilje pusto enoličnost. Obseg puščav pa se — kakor vse na zemlji — stalno izpreminja pod vplivom geoloških in drugih sil. V zadnjem času se začena v to prirodno zaževati tudi človek, ki si je zastavil nalogo, da puščave kar najbolj omeji in kultivira.

Kaj pomenijo puščave, pričuje dejstvo, da 12 odstotkov zemeljskega kopna odpade na pustino. Človeku se je že v pravnih časih zdelo škoda, da leži toliko zemlje neizrabljene, in venomer ugal, kako bi obvladal puščavo. Stoprav moderni tehnik si je posrežilo "ukrotiti" vsaj bolj "nedolžne" nerodovne pokrajine; uspehe v tem pravcu kaže procvit Egipta, Sudana, južne Afrike in Avstralije. Težje je s pravimi peščinami puščavami; tu se zdi, kakor da bi bil zaman ves človeški trud. Izkopani ostanki krasnih rimskih mest, ki jih je pokril pesek severnoafriških pustinj, so zgovorna pričča nekdanjega življenja v teh pokrajinah. V rimskih časih so dovajali vodovodi obilo vode in omočili ljudem življenje v sicer pustem svetu; kar se je dale storiti pred dvema tisočletjema bi bilo tem lažje izvedljivo v naših dneh, saj je sodobna tehnika neprimerno popolnejša od rimske. Seveda pa ima tudi največji napor omejene možnosti.

V Združenih državah je bilo l. 1919 okoli 32,000 kvadratnih milj umetno napojene zemlje, kar pa je le neznaten del celotne pustinske ploskve, šestina površine Združenih držav (brez Alaske). To se pravi, da samo v Združenih državah zavzemajo pustinje toliko prostora kot znaša devet češkoslovaških republik. Zgolj neznaten del teh tal bi se dal uporabiti v poljedelske namene, zakaj pozabiti ne smemo, da je količina vode, ki je za napajanje tal nujno potrebna, dokaj omejena.

Največja izmed vseh puščav na svetu je Sahara. Sicer tudi saharaske pokrajine niso brez dežja, vendar je le-ta zelo nepravilen; navadno pada v podobni naglih nalivov; na leto ga je komaj za štiri palce. Poglaviten znamenja Sahare so suh zrak, visoka dnevna temperatura (do 70° C) in hkrati precejšen nočni hlad. Rastlinstvo se drži samo pri rečnih koritih. Veter je edin znak življenja in gibanja v strahotnem miru peščne pustinje.

Saharske reke, ki čisto poplavijo obrežja, nanosijo v kotanje, ki jih izkopljejo vetrovi, nekoliko blata, kjer brž poženejo rastline. V splošnem pa je v Sahari vedno manj vode. Izmed oaz ima najlepši položaj Kufara, ki leži natančno v sredini libijske puščave, 280 do 350 milj v vseh smereh od obljudenega ozemlja. Doslej se še ni moglo povsem sigurno dognati, odkod prideka sem toliko vode, da se preživi več tisoč prebivalcev. V Fezanski oazi se pojavlja voda v več jezerih, ki pa so ležišča malarije; prebivalstva je okrog 50 tisoč. V celoti zavzemajo saharaske oaze docela neznaten del ogromne pustinske površine. Najbolj pust del Sahare so tukaj zbrane "tanefruks", t. j. puščave sredi puščave. To so najstarejši deli Sahare, ki so v teku tisočletij temeljito usahnili. Med spodnjim Truatom in Tibrauktom je prostor v daljavi 367 milj brez vode. Rosita Forbessova je morala na svoji poti v Kufro prepotovati 210 milj brez vsakršne vode, Hassanin Bay pa iz Owenata v Erdi 300 milj.

Zivljenje v oazah pa ne zavisi samo od vode, temveč tudi od prevoznih sredstev. Živa ladja v puščavi — kamela — se je pojavila v Egiptu v 6. stoletju pred Kristom, v zapadni Sahari pa se je razširila stoprav v rimski dobi. V tem času je živele v Sahari zgolj črnoptito ljudstvo, izvezniki Egipta. Dejstvo, da se je kamela pojavila v Afriki tako pozno, razlagajo nekateri z domnevo, da so bili nekod brizkala na dan vroča voda in puhtela para.

SEBIČNI OBER

Vsako popoldne so hodili otroci po šoli na obrov vrt in se tam igrali.

Velik vrt je bil in lep, z mehko zeleno travo. Tu in tam se bile med travo posejane lepe rože kakor zvezde in dvanaest breskev je bilo na vrtu, pomladi z nežnim, rdečebelim cvetjem posutih in jeseni obloženih s sadovi. Ptice so posedale po vejah in prepevale tako sladko, da so otroci kar sredi igre obstajali in poslušali. "Kako smo srečni!" so govorili drug drugemu.

Nekega dne se je vrnil ober. Obiskal je bil svojega prijatelja, obra v Gorjancih, in je ostal pri njem sedem let. V sedmih letih mu je vse razložil, kar mu je imel povedati, zakaj njegova zgovornost je bila zelo omejena, pa je sklenil, da se vrne na svoj grad. Dospevši domov je zagledal otroke na vrtu.

"Kaj onegavite tukaj?" je vprašal srdito. In otroci so se razpršili na vse strani. "Moj vrt je moj vrt," je dejal ober, "to je jasno in samo jaz se smem igrati v njem." Pa je zagradil vrt z visokim zidom in postavil tablo:

Vstop na vrt je prepovedan!

Bil je zelo sebičen ober. Ubogi otroci niso vedeli, kje bi se igrali. Poskusili so na cesti, ampak cesta je bila prašna in kamenita in jim ni bila po godu. Romali so okolo visokega zidu po šoli in se menili o lepem vrtu, ki je bil za zidom. "Kako smo bili srečni!" so se pogovarjali.

Potem je prišla pomlad in v vsej deželi je bilo polno cvetja in ptic. Le na vrtu sebičnega obra je bila zima. Ptice niso imele veselja, da bi pele, in dreve je pozabilo cveteti. Enkrat je pač pomolila lepa roža svojo glavico iz trave. Ali opazil je prepoved na deski so se ji otroci tako zasmilili, da je amuknila nazaj v zemljo in zapala. Le sneg in mraz sta bila zadovoljna. "Pomlad je pozabila na vrt," sta vzkliznila, "vse leto bova živel!" Sneg je zagrnul travo z velikim zelenim plaščem in slana je s srebrom prevlekla sever v vas, pa je prišel. Ves v kožuvinu je bil zavrt in ves dan se je drl po vrtu in dimnike preoblačal s streh. "Tukaj nam je prijetno," je dejal, "povabimo se točo v goste." In toča je tudi prišla. Vsak dan po tri ure je bila po strehi hiše, da je zdrobila vse opeko, in potem je dirjala po vrtu, kar so jo nesle noge. Sivo je bila opraljena in led je dihal.

"Ne vem, kaj se je pomlad letos tako zakasnila," je dejal

sebični ober, sedeč ob oknu in zrcel na hladni, pobeljeni vrt. "Upam, da se vreme kmalu izpremeni."

Ampak pomlad ni prišla in tudi jesen je izostala. Jesen je obdarila vse vrtove z zlatim sadjem, a na orjakovem vrtu ga ni bilo. "Tako sebičen je," je dejala jesen. In-tako je bila na vrtu zmirom zima in sever, toča in sneg so plesali pod drevjem.

Nekega jutra je ležal ober bdeč na svoji postelji, pa je zaslišal čudežno godbo. Tako sladko je donela na njegovo uho, da se mu je zadelo, kakor da goodejo kraljevski muzikantje. Ampak bil je le vrabčič, ki je prepeval pod oknom. Ali že tako dolgo ni slišal ptice na svojem vrtu, da se mu je zdel vrabčev glas kakor najlepša godba na svetu. Potem je ponehalo rajanje toče in sever ni tulil več in čudežen vonj je prihajal skozi odprto okno. "Mislim, da se vrača pomlad!" je dejal orjak. Skočil je iz postelje in pogledal skozi okno.

In kaj je ugledal?

Nekaj čudežnega je ugledal. Skozi malo luknjo v zidu so se prikradli otroci na vrt, pa so sedeli po drevju. Na vsakem drevesu, kar jih je videl, je ugledal otroka. In dreve se je tako zveselilo otrok, da se je zopet odšlo s cvetjem in lagodno gibalo svoje roke nad njih glavami semintja. Ptice so letale po vrtu in žvrgolele vse zamaknjene in rože so kukale iz zelene trave in se smejale. Krasen prizor! Le v enem kotliču vrta se je še stiskala zima. V najoddaljenjšem kotu vrta, in tam je stal majhen deček. Tako majhen je bil, da ni dosegel vej, pa je tekal okolo debla in bridko jokal. Drevo je bilo še vse s snegom in ledom pokrito in sever je žvižgal in tudi okoli njegaj. "Le splezaj kvišku deček," je jecalo drevo in pripogibalo svoje veje na vso moč. Ampak deček je bil premajhen.

In obrovu srce se je otajalo ob pogledu na vrt. "Kako sebičen sem bil!" je dejal. "Zdaj vem, zakaj ni bilo pomladi. Malega dečka posadim na vrh drevesa in vse zidove podrem in moj vrt bodi na večne čase igrišče." V resnici žal mu je bilo, da je bil tako sebičen.

Splazil se je po stopnicah navzdol in prav potihlo odprl velika vrata in stopil na vrt. Ali ko so ga otroci opazili, so se ga prestrašili, da so takoj poskakali z dreves in zbežali in zima se je vrnila na vrt. Le mali deček ni zbežal, zakaj njegove oči so bile vse v solzah, da ni videl orjaka. In ober se mu je odzval potihoma približal, ga rahlo prijel za roko in posadil na drevo. In naenkrat se je drevo ogrnilo s cvetjem in ptice so priletele in prepevale in mali deček je razprostri obe roki, jih ovil okolo obrovega vrata in ga poljubil. In ostali otroci, videči, da ober ni več hud, so se vrnili in z njimi pomlad. "Vaš je vrt, otroci moji!" je dejal ober in vzel veliko sekuro in podrl zid. In ko so tjudje opoldne šli na trg, so videli, kako se ober na svojem vrtu igra z otroci in vrt je bil najlepši na vsem svetu.

Ves dan so se igrali otroci in zvečer so se veselo poslavljal od obra.

"Kje pa je vaš mali tovariš?" je vprašal, "deček, ki sem ga posadil na drevo?" Od vseh ga je imel najraje, ker ga je bil poljubil.

"Ne vemo," so dejali otroci, "odšel je!"

"Recite mu, da naj se jutri zanesljivo vrne." Ampak otroci so rekli, da ne vedo, kje stanuje, in da ga niso nikoli popreje videli. In ober se je močno razžalostil.

Vsako popoldne po šoli so prihajali otroci in se igrali s obrom. Ampak malega dečka, ki ga je obel ljubil, ni bilo več. Vse otroke je imel rad, pa vendar je hropel po svojem maliku in pogosto govoril o njem. "Kako rad bi ga videl!" je večkrat dejal.

Leto so minula in ober se je postaral in oslabil. Nj več se ni podil okolo, pa je sedel v svojem orjaškem naslonjaku, gledal otroke pri igri in občudoval svoj vrt. "Mnogo lepega cvetja imam," je govoril, "ampak otroci so najlepše cvetje od vsega."

Nekega zimskega jutra je pogledal skozi okno, ko se je obla-

5000 knjig za 5000 slovenskih družin.

ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO

ENGLISH-SLOVENE READER

Sestavil Dr. F. J. Kern.

Knjiga vsebuje začetne nauke o izgovorjavi angleških besed; vaje za učenje angleščine; berila in članke; pesmi ter kratek angleško-slovensko in slovensko-angleški slovar (4.000 besed).

NAD 50 SLIK

Knjiga je pripravna za učenje angleščine in slovenščine. Kupite jo svojim otrokom.

Cena \$3.00 s poštnino. Naroča se pri

Dr. F. J. Kern, 6233 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

del. Nič več ni sovražil zime, zakaj vedel je, da pomlad dremlje in da mu cvetje ne odide. Naenkrat si je ves začuden otrčil in strmel in strmel. Glej čudo! V najoddaljenjšem kotu vrta je stalo drevo, vse posuto s krasnim belim cvetjem. Njegove veje so bile iz samega zlata in srebrni sadovi so viseli na njih in odspod je stal deček, ki ga je imel tako rad.

Ober je tekel ves vesel po stopnicah in tekel na vrt. Htel je po travi in se bližal otroku. Ali ko je bil že čisto blizu, je zadelo njegovo obličje od jere in je dejal: "Kdo se je predznil in te ranil?" Zakaj na dlaneh otroka so bili sledovi žebeljev in sledovi žebeljev so bili na njegovih nožicah.

"Kdo se je predznil in te ranil?" je zaklical orjak. "Povej mi, da vzamem velik meč in ga ubijem!"

"Nikar!" je odgovoril otrok, "zakaj od ljubezni sem ranjen."

"Kdo pa si?" je vprašal ober in čudna bolest ga je premagala in pokleknil je pred otrokom.

In otrok se je nasmejal in dejal: "Na svojem vrtu si me pustil igrati, pojdi danes z menoj na moj vrt, v paradiz."

In ko so otroci popoldne pohiteli na vrt, so našli obra mrtvega pod drevesom, vsega posutega z belim cvetjem.

UČENEC.

Ko je umrl Nareis, se je izpremenil vlec njegovega veselja. In iz čase sladke vode je postala časa grenkih solza. In Oreade so prišle oblokane skozi grad, da zapojo pri vrelu in ga potolažijo. In opazivši, da se je izpremenil vlec in da je iz čase sladke vode postala časa grenkih solza, so razpusile svoje kite in zaklicale vrelcu: "Ne čudimo se, da žaluješ za Nareisom, zakaj neizrekljivo je bil lep."

"Ali je bil lep Nareis?" je vprašal vrelcu.

"Kdo ve bolje od tebe!" so odgovorile Oreade. "Mimo nas je hodil, ampak tebe je polskal in na tvojem robu je ležal in gledal vate in v zrcalu tvojih voda se je zrcalila njegova lepota."

In vrelcu je odgovoril: "Jaz pa sem ljubil Nareisa, ker sem v zrcalu njegovih oči, ko je ležal na bregu in gledal vame, videl podobo svoje lepote."

VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

Tragična smrt malega ljubljana. Dne 5. junija je tramvaj povozil sedemletnega Borisa Berčeta, sina dr. Janka Berčeta. Tramvajski voz je dečku zdrobil prani kot in lobanjo.

Otok ugonil v gnojnici. 17mesečni Ivan Veronek iz Draženec pri Ptuju je 2. junija ugonil v mlači gnojnice, ko ni nihče pazil nanj.

Uboj v Ihanu. V gorenjski vasi Ihanu so se na binkoštno nedeljo fantje stegli v Maganovi gostilni in Jurij Rahne iz Male Loke je kasneje na cesti udaril Karla Velepca iz Ihanu z ročico tako močno po glavi, da mu je razbil lobanjo. Drugi dan je Velepce umrl. Rahne je bil aretiran.

Avtomobilske nesreče. V bližini Kranja so se 5. junija težko ponesrečili z avtom trije izletniki iz Siska. Avto se je zaletel ob cestni mejnik in se trikrat prevrnil. Trojica je obležala težko ranjena.

Ako hočete imeti vse najnovejšje novice iz Amerike, naših naselbin in stare domovine, čitajte "Prosveto" vsak dan.

NAROČNIKI POZOR!

Znamenje (May 31-1927) pomeni, da vam je naročnina potekla ta dan. Ponovite jo pravočasno, da vam lista ne ustavimo. Ako lista ne prejmete, je mogoče vstavljen, ker ni bil plačan. Ako je vaš list plačan in ga ne prejmete, je mogoče vstavljen valed napačnega naslova, pilite nam dopisnice in navedite stari in novi naslov.

Naši zastopniki so vsi društveni tajniki in drugi zastopniki, pri katerih lahko plačate naročnino.

Naročnina za celo leto je \$5.00 in za pol leta pa \$2.50. Člani S. N. P. J. doplačajo za pol leta \$1.90 in za celo leto \$3.80.

Za mesto Chicago in Clearu za leto \$6.50, pol leta \$3.25, za člana \$5.30.

Za Evropo stane za pol leta \$4.00, za vse leto pa \$8.00.

Tednik stane za Evropo \$1.70. Člani doplačajo samo 50c na poštnino.

Naročnino lahko tudi sami pošljete na naslov:

UPRAVNIŠTVO "PROSVETA" 2657 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.

POJASNILO DRUŠTVAIM TAJNIKOM IN POŠILJATELJEM RAZNIH NAZNANIL.

Kadar pošljete listu Prosveto, kakoršnokoli naznanila in zahvale o smrti, tedaj vselej povejte v pismu, ali želite imeti plačan oglas ali kot navadno vest. Ako je priobčeno kot navadna vest, ne izpusti iz naznanila vse osebne zahvale in imena posameznikov, ter se tako naznanilo priobči brezplačno. Kadar pa hočete imeti priobčeno celo vrsto raznih imen, drugih stvari, je pa to oglas, katerega se mora plačati, to velja za član in za nečlane. Nadalje velja isto tudi za razne prireditve, veselice, shode, itd. Vselej je treba povedati ali hočete imeti plačan oglas ali samo navadno članiškarsko vest, tud v takem slučaju se za navadno vest, naredi stvar bolj na kratko in se pove le važnejši del. Če pa naročite, da naj bo plačan oglas, se priobči vso, kar zahtevate. Isto tako velja za vsa druga naznanila če se koga išče, žensitvene ponudbe, prodaje, itd. Za vse take stvari se mora vedno povedati, da naj bo to oglas, kolikokrat naj se isti priobči in da bodete zanj plačali. To pojasnilo dajem radi tega, ker je to sklep konvencije, da se potem ravnamo vsi, društva, člani, naročniki in upravništvo lista. Prosim, da to upoštevate in se potem ravnamo. — Filip Godina upravitelj.

TAM SE DOBE NA ŽELJO TUDI VSA USTMENA POJASNILA

Knjizevna založba S. N. R. J.